

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2Csp/115/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117216963
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Perďochová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:5117216963.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Michaelou Perďochovou, v spore žalobkyne: R. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, právne zastúpená PROSMAN A PAVLOVIČ advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hlavná 31, Trnava, IČO: 36 865 281, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o. , IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubáňiho 16, Bratislava, o zaplatenie 656,37 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 656,37 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne o sumy 656,37 Eur od 25.05.2017 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 30.05.2017 domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 656,37 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 656,37 Eur od 25.05.2017 až do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnila tým, že ako spotrebiteľka so žalovaným ako dodávateľom uzatvorila dňa 30.10.2014 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX. V zmysle ust. čl. 6 zmluvy bol žalobkyni poskytnutý úver s nasledujúcou špecifikáciou: celková výška úveru: 1.140,-Eur, úrok: 18,07%, RPMN: 26,06%, priemerná RPMN za úver: 44,06%, výška mesačnej splátky: 36,04 Eur, počet mesačných splátok: 42, celková čiastka splatná spotrebiteľom: 1.627,68 Eur, poplatok za poskytnutie úveru: 114 Eur. Výška mesačnej splátky vrátane platby podľa Dohody o poskytovaní služieb je 62,31 Eur. Žalovaný so žalobkyňou uzatvoril popri Zmluve aj Dohodu o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXX (ďalej len ako „Dohoda“). V zmysle ust. čl. 7.1 Dohody sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť za uzatvorenie Dohody žalovanému odplatu vo forme pravidelných mesačných splátok, každá vo výške 2,56% zo sumy schváleného úveru. Žalobkyňa v dobrej viere, pravidelne mesačne, od uzatvorenia Zmluvy, spláca sumu vo výške 62,31 Eur, pričom ku dňu podania žalobného návrhu zaplatila celkovo sumu vo výške 1.682,37 Eur. Istina záväzku predstavuje sumu 1.026,-Eur. Uvedená zmluva podľa žalobkyne nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa, so zákonom o spotrebiteľských úveroch a s ďalšími predpismi slovenského právneho poriadku, nakoľko neobsahuje zákonom predpísané náležitosti a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. V Zmluve nie je uvedený spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky. Podľa ust. § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch rozdelenie výšky splátky na istinu, úroky a poplatky je podstatnou náležitosťou spotrebiteľskej zmluvy. Absencia tejto zákonnej náležitosti, tak spôsobuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, okrem iných aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných

poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, že sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa namietala aj absenciu doby trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti, ktorá je povinnou náležitosťou spotrebiteľskej zmluvy je podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. V predmetnej zmluve síce je uvedený počet splátok, avšak absentuje v nej konečný termín splatnosti spotrebiteľského úveru. Absencia tejto zákonnej náležitosti tak spôsobuje, že v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, je poskytnutý úver z takejto zmluvy bezúročný a bez poplatkov. Predmetná zmluva tiež nemá ďalšiu povinnú náležitosť, a tou je adresa veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Aj pri absencii tohto dôvodu sa považuje sa poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný v Zmluve uviedol hodnotu RPMN vo výške 26,06%. Žalovaný za poskytnutie úveru v zmysle čl. 6 Zmluvy účtoval žalobkyni poplatok vo výške sumy 114,-Eur tak, že namiesto schválenej výšky úveru 1140,-Eur žalobkyni reálne k dispozícii poskytol sumu vo výške 1.026,-Eur, pričom tento poplatok nezarátal ani do výpočtu RPMN, čím umelo znížil hodnotu RPMN z reálnej výšky 36,32% na 26,06%. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-377/14 W. T. E. a B. E. v. FINWAY a. s., ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu 2Sžo/29/2013. V Zmluve tak absentuje zákonná náležitosť spotrebiteľského úveru, čo má za následok zákonnú sankciu vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. V zmysle ust. čl. 7.1 Dohody sa Žalobca zaviazal zaplatiť za uzatvorenie Dohody Žalovanému odplatu vo forme pravidelných mesačných splátok, každá vo výške 2,56% zo sumy schváleného úveru. Odplata za uzatvorenie Dohody o poskytovaní služieb je v absolútnom rozpore s dobrými mravmi. Obdobné poplatky, ako sú v Dohode o službách, sú považované za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože neslúžia po materiálnej stránke spotrebiteľovi a jeho záujmom. Uvedené vyplýva aj z judikatúry slovenských súdov (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z dňa 21.11.2012, sp. zn. 18Co/109/2011, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave z 09.08.2011 sp. zn. 10CoE/313/2010), ale rovnako aj z ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné, čo potvrdil svojím rozhodnutím aj Najvyšší súd Slovenskej republiky sp. zn. 8MCdo/3/2015 zo dňa 28.08.2015. Na základe uvedeného je preto Dohoda o poskytnutí služby uzatvorená medzi spotrebiteľom a veriteľom absolútne neplatná. Aj napriek absolútnej neplatnosti Dohody žalobkyňa od uzatvorenia zmluvy pravidelne mesačne platila odplatu za uzatvorenie Dohody vo výške sumy 26,27 Eur, ku dňu podania žalobného návrhu žalobkyňa zaplatila spolu so splátkami úveru celkovo sumu vo výške 1.682,37 Eur. S poukazom na ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka konštatovala, že žalovaný pravidelne mesačne od uzatvorenia Zmluvy prijímal plnenie od žalobkyne vo výške 62,31 Eur, čím sa jeho majetok zvýšil celkovo o sumu 1.682,37 Eur. Obohatenie žalovaného, ktoré predstavuje rozdiel medzi peňažnou čiastkou reálne poskytnutou žalovaným, t. j. sumou 1.026,-Eur a sumou, ktorú žalobkyňa zaplatila, t. j. 1.682,37 Eur, teda sumu vo výške 656,37 Eur, získané prijímaním mesačného plnenia bez právneho dôvodu a prijímaním plnenia z neplatného právneho úkonu, čím naplnil znaky bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451 Občianskeho zákonníka. Zároveň žalobkyňa tvrdila, že žalovaný si zanedbal informačnú povinnosť pred uzatvorením zmluvy a neposkytol jej Formulár obsahujúci štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný sa pokúsil zbaviť zákonnej informačnej povinnosti voči žalobkyni tým, že do nepodpísaných zmluvných dojednaní zmluvy inkorporoval doložku, v zmysle ktorej sa žalobkyňa údajne oboznámila s Formulárom obsahujúcim Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je preukázané, že žalovaný nepostupoval v súlade s ust. § 4 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Účelom Formuláru obsahujúceho Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere je sprehľadniť podmienky získania úveru tak, aby tieto podmienky boli spotrebiteľovi známe ešte pred uzatvorením samotnej zmluvy. Z toho dôvodu je aj zákonodarcom stanovená presná štruktúra a forma Formuláru obsahujúceho Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere. Nesplnením informačnej povinnosti zo strany žalovaného žalovaný pohl žalobkyňu k rozhodnutiu o obchodnej transakcii, ktorú by pri dostatku informácií žalobkyňa neurobila. Vyššie uvedené konanie je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka, ktoré vykazuje jednoznačný úmysel žalovaného získať právny titul na peňažné plnenie, na ktoré by inak nemal právny nárok. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je preukázané, že žalovaný sa úmyselne na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil, a to v celkom v sume vo výške 656,37 EUR, pričom aj napriek vyzve zo strany žalobkyne žalovaný odmietol získané bezdôvodné obohatenie do 24.05.2017 vydať.

3. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 14.07.2017 uviedol, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je osobitným nárokom, ktorý nie je upravený spotrebiteľským

právnym režimom, teda aj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je potrebné posudzovať podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 9Co/516/2015 zo dňa 29.10.2015. V tejto súvislosti vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti súdu a žiadal aby okresný súd postúpil vec vecne a miestne príslušnému súdu, ktorým je všeobecný súd žalovaného, t. j. v tomto prípade Okresný súd Bratislava I. V súvislosti s tvrdeniami o tom, že splátka úveru vo výške 38,78 Eur nie je rozdelená na istinu a úrok uviedol, že zmluva obsahuje zákonom požadovanú výšku splátky (36,04 eur), termín splatnosti splátky (uvedené v Oznámení veriteľa o schválení úveru, ako aj v splátkovom kalendári, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy) a počet splátok (42), nad rámec obsahuje aj dátum splatnosti prvej splátky (v oznámení veriteľa o schválení úveru), teda aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k.) zákona č. 129/2010 Z. z. Zdôraznil, že pri výklade § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. je potrebné vychádzať zo smernice Rady 2008/48 (čl. 22 ods. 1 smernice). Citoval článok 10 ods. 1 písm. h) smernice. Poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. Poprel aj pravdivosť tvrdení žalobkyne o absencii údajov o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru. Poukázal na ust. článku 4 ods. 4.5 a článok 7 ods. 7.1 zmluvných dojednaní, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmlúv. Tvrdil, že deň poslednej splatnosti je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru, ktorý je 01.05.2016. Mal za to, že je splnená požiadavka vyplývajúca zo zákona. Za nepravdivé považoval aj tvrdenie žalobkyne, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť poukazujúcu na znenie čl. 12.1 zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že zmluva neobsahuje údaj RPMN resp. tento údaj je neprávne určené, žalovanému nie je zrejme ako žalobkyňa dospela k údajne správnej hodnote RPMN vo výške 36,32 % a nie ako je v zmluve uvedené 26,06%. Žalobkyňa nepredložila žiadny dôkaz a ani nenavrhol vykonať za účelom správneho výpočtu RPMN v zmysle prílohy č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z. z. Žalovaný predložil rozpis vzorca RPMN a poprel tvrdenia žalobkyne, že súčasťou výpočtu RPMN úveru nie je aj poplatok za poskytnutie úveru vo výške 114,-Eur. Mal za to, že Dohoda o poskytovaní služieb je samostatným právnym úkonom, ktorého vznik nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere a teda má právnu povahu individuálneho dojednania. K tvrdeniam žalobkyne, že žalovaný zanedbal informačné povinnosti, nakoľko nepredložil žalobkyňi formulár obsahujúci štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, priložil k vyjadreniu uvedený formulár, ktorý žalobkyňa potvrdila svojim podpisom.

4. Žalobkyňa v replike uviedla, že spor o vydanie bezdôvodného obohatenia zo spotrebiteľskej zmluvy, medzi spotrebiteľom a dodávateľom je nutné považovať za spor zo spotrebiteľskej zmluvy, resp. spor súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Vzhľadom k tomu je nutné v zmysle § 19 CSP prihliadnuť na osobitnú miestnu príslušnosť, podľa ktorej môže spotrebiteľ v postavení žalobcu podať žalobu aj na súde, v obvode ktorého má sám adresu trvalého pobytu. Vo vzťahu k Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 uviedla, že nakoľko v tomto prejednávanom spore sa jedná o horizontálne vzťahy medzi fyzickou osobou a právnickou osobou, nemôže sa ani jedna zo sporových strán domáhať priameho účinku Smernice. Smernica nezakladá žiadne práva a povinnosti v horizontálnych právnych vzťahoch medzi žalobcom a žalovaným. Smernica ako prameň práva EÚ nevytvára žiadne práva a povinnosti tretím subjektom práva, je záväzná len pre členské štáty a priamy účinok môže vyvolávať iba vo vertikálnych vzťahoch medzi subjektom práva a členským štátom, a to len v prospech fyzických a právnických osôb. Žalovaný by mohol argumentovať aj uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018 a jeho právnym posúdením. V slovenskom právnom poriadku neplatí princíp viazanosti akýmkoľvek predchádzajúcimi rozhodnutiami v odlišných veciach (princíp stare decisis). Súd je pri výkone svojej právomoci viazaný iba ústavou, medzinárodnými zmluvami schválenými a ratifikovanými zákonom stanoveným spôsobom, ústavnými zákonmi a zákonmi. To znamená, že súd aj keď aplikuje súdne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR alebo judikát, je povinný skúmať, či sú v ňom uvedené závery súladne so zákonom. Žalobkyňa považovala právne závery žalovaného rovnako ako právne názory uvedené v rozhodnutí NS SR za právne závery, ktoré vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci. V zmysle dikcie § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. sa musia podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nachádzať priamo v samotnej zmluve a nestačí, aby sa tieto nachádzali na Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať aj uvedenie doby trvania a termínu konečnej splatnosti. Pokiaľ žalovaný niektorý z týchto údajov neumiestni do zmluvy a spotrebiteľ nemá možnosť sa s ním oboznámiť vopred pred podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale zašle ho spotrebiteľovi až následne po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľ sa túto dôležitú informáciu, ktorá je podstatnou náležitosťou zmluvy dozvie až následne po podpise zmluvy. Takýto postup obchádza zákonné ustanovenie o podstatných náležitostiach spotrebiteľskej zmluvy a princíp ochrany spotrebiteľa ako slabšej strany, nakoľko žalovaný neuvedie spotrebiteľovi jednu z podstatných informácií, a to informáciu o termíne

konečnej splatnosti. Uvedený postup možno považovať aj za nekalú obchodnú praktiku, konkrétne klamlivé konanie a klamlivé opomenutie v zmysle § 7 a § 8 ods. 3 z. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Termín konečnej splatnosti mal byť uvedený v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorá je najčastejšie dvojstranným právnym úkonom, ktorý predstavuje zhodu vôle konajúcich subjektov, pričom Oznamenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi je jednostranným právnym úkonom žalovaného navyiac vykonaným ex post po podpísaní predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Aj z uvedeného je zrejmé, že pokiaľ je termín konečnej splatnosti úveru uvedený iba v oznámení, nie je možné považovať túto náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere za dodržanú. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l) Zákona o spotrebiteľských úveroch je písané jasne, zrozumiteľne a jednoznačne tak, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere sa musí ako povinná obsahová náležitosť nachádzať: „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.“ Z uvedeného vyplýva, že pre splátku istiny, pre splátku úrokov a pre splátku iných poplatkov sa musí v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť výška, počet a termín takejto splátky. Nie je nutné, aby sa tieto obsahové náležitosti v zmluve o spotrebiteľskom úvere nachádzali vo forme amortizačnej tabuľky, nakoľko forma v ktorej budú splátky jednotlivých zložiek (istina, úroky a iné poplatky) v zmluve uvedené je ponechaná na veriteľa. Výklad § 9 ods. 2 písm. l) Zákona o spotrebiteľských úveroch zo strany žalovaného vypúšťa z tejto právnej normy jej podstatné časti a týmto spôsobom redukuje jej gramatické znenie, čím dochádza k výkladu v rozpore so zákonom. Výklad citovaného zákonného ustanovenia je niekoľko rokov zo strany okresných, krajských súdov a Najvyššieho súdu SR ustálený a vytvoril stav právnej istoty pre účastníkov právnych vzťahov zmlúv o spotrebiteľských úveroch. Prijatím iného výkladu citovaného zákonného ustanovenia by narušal aj stav právnej istoty, ktorý je v spoločnosti vytvorený. Opätovne by sa jednalo o výklad zákona v rozpore s ustálenou súdnou praxou, pričom takýto výklad nie je súladný s princípmi právneho a demokratického štátu. Ak by aj žalovaný argumentoval zmenou Zákona o spotrebiteľských úveroch, jeho aktuálne znenie nemožno použiť na zmluvy o spotrebiteľských úveroch, ktoré boli uzatvorené podľa predchádzajúceho znenia Zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko takáto aplikácia by porušovala zákaz retroaktivity v právnych vzťahoch. Ďalej žalobkyňa poukázala na to, že zmyslom uvedenia adresy veriteľa na podanie reklamácie alebo sťažnosti je v prvom rade jednoznačne uviesť spotrebiteľovi adresu, na ktorej bude veriteľ prijímať reklamácie alebo sťažnosti, nakoľko v praxi sa spotrebiteľ dostáva do kontaktu s rôznymi organizačnými zložkami, pobočkami, obchodnými spoločnosťami, finančnými agentmi a pod., pričom spotrebiteľovi musí byť zrejmé, na akej adrese bude veriteľ prijímať reklamácie alebo sťažnosti. Druhým sekundárnym zmyslom tejto podstatnej náležitosti je upovedomiť spotrebiteľa, že môže podať reklamáciu alebo sťažnosť voči veriteľovi. Pokiaľ žalovaný uviedol niektorú z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo všeobecných obchodných podmienkach, pochybil, nakoľko tieto podstatné náležitosti musia byť uvedené priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere tak, ako to vyžaduje dikcia § 9 ods. 2 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje uvedenie adresy, na ktorej môže spotrebiteľ podať reklamáciu alebo sťažnosť. Ďalej podľa žalobkyne je Dohoda o poskytnutí služby neplatná. Žalovaný vnútil žalobkyni uzatvorenie Dohody o poskytnutí služby, nakoľko táto nemala inú možnosť ako získať úver len tak, že podpíše tieto dohody. Teda Dohoda o poskytnutí služby bola podmienkou uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy a samotná žalobkyňa nemala možnosť túto nepodpísať, ak mala záujem o úver. Žalovaný týmto viazal poskytnutie úveru na poskytnutie inej služby, čo je v zmysle § 4 ods. 3 Zákona o ochrane spotrebiteľa pre žalovaného zakázané. Je nelogické vyhlásenie v Dohode o poskytnutí služby, že žalobkyňa sama o tieto služby požiadala, pretože nemali pre žalobkyňu žiaden ekonomický ani hospodársky význam, nemajú samostatné označenie a vždy sa viažu na konkrétnu zmluvu o úvere, zánik majú viazaný na zánik úverových zmlúv, odmena za služby poskytnuté na ich základe nie je nikdy rovnaká (s prihliadnutím k tomu, že obsah týchto zmlúv aj ich trvanie je rovnaké) a je viazaná na výšku poskytnutého úveru, odmena je vyjadrená iba percentom z poskytnutého úveru, čo môže pre spotrebiteľa byť zavádzajúce, odmena za jednotlivé služby je viac ako polovica istiny úveru. Žalovaný týmto spôsobom obchádza maximálnu prípustnú výšku odplaty za poskytnutie úveru, keď časť nákladov na úver premieta a prenáša do odmeny za tzv. službu, ktorá pre žalobcu nemá žiaden význam. Navyiac uvedená služba nie je v prospech žalobcu ako spotrebiteľa, ale slúži výlučne záujmom žalovaného ako veriteľa, čo samo o sebe vyplýva aj z názvu jednotlivých služieb, ktoré slúžia najmä záujmom veriteľa. Táto zmluva je teda koncipovaná v prospech žalovaného, ktorý si takto navyšuje svoju odmenu za poskytnutie úveru. Samotná služba z ekonomického hľadiska žalovaného nie je tak drahá ako odmena za ňu a rovnako fakt, že hodnota týchto služieb sa odvíja čisto len od hodnoty poskytnutého úveru. Účelom Dohody o poskytnutí služby je len maximalizácia zisku žalovaného, a to tým spôsobom, že tento obchádza ustanovenia o maximálnej prípustnej odplate v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa poukázala na tú skutočnosť, že

pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy jej bolo predložených niekoľko papierov s dôvetkom, že tieto nech podpíše a bude jej poskytnutý úver.

5. Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 21.06.2021, na ktorom sa zúčastnil právny zástupca žalobcu. Žalovaný a jeho právny zástupca svoju neúčast' ospravedlnili podaním zo dňa 31.05.2021, a to z dôvodu hospodárnosti a závažnej epidemiologickej situácie vyvolanej šírením koronavírusu s tým, že súhlasia s vykonaním pojednávania a rozhodnutím vo veci v ich neprítomnosti.

6. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní sa pridrižoval doterajších písomných vyjadrení. Doplnil, že v prípade ak žalovaný poukazuje na niektoré okolnosti, napríklad na oznámenie veriteľa, kde sa uvádzajú niektoré okolnosti, tak dal do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19Co/75/2019 zo dňa 27.11.2019, v ktorom konštatoval, že oznámenia veriteľa v praktických situáciách nemajú právny význam, pretože sú jednostranným právnym úkonom.

7. Keďže strany sporu nepredložili súdu do vyhlásenia uznesenia, ktorým vyhlásil dokazovanie za skončené, iné návrhy na vykonanie dokazovania, súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu, pričom zistil tento skutkový stav:

8. Žalobkyňa v postavení dlžníka a žalovaný v postavení veriteľa dňa 30.10.2014 uzatvorili žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvu o revolvingovom úvere. Podľa čl. I. žalobkyňa požiadala žalovaného o poskytnutie revolvingového úveru vo výške 1.140-Eur, ktorý by žalobkyňa splácala v 42 mesačných splátkach vo výške 36,04 Eur, pričom celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru+ poplatok za poskytnutie úveru) predstavovala 1.627,68 Eur. Predpokladaná RPMN za úver bola určená vo výške 26,15 %, ročná úroková sadzba úveru: 18,07 % a priemerná RPMN: 44,06 %. Z čl. 6 zmluvy označenej ako „Údaje o schválenom revolvingovom úvere“ vyplýva poskytnutá čiastka úveru 1.140,- Eur, ktorú bola žalobkyňa povinná splatiť v 42 mesačných splátkach vo výške 36,04 Eur. Celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa ako dlžník zaplatiť predstavovala sumu 1.627,68 Eur, pri určenej RPMN 26,06 % a priemernej RPMN 44,06%. Ročná úroková sadzba úveru bola určená vo výške 18,07 % (č. I. 8-9 spisu).

9. V rovnaký deň, t. j. 30.10.2014 uzatvorili strany sporu aj Dohodu o poskytnutí služby, ktorá upravuje podmienky poskytovania dohodnutých služieb k predmetnej zmluve. Dohoda zakladá právo zákazníka na využívanie služieb a povinnosť uhradiť odplatu. Zákazník má právo, ale nie povinnosť využiť služby, rovnako tak právo zrušiť alebo pozastaviť písomnou formou poskytovanie jednotlivých služieb, týmto nie je dotknutá povinnosť uhradiť odplatu. Dohodnuté služby sú dobrovoľné a doplnkové, nemajú charakter podmienky alebo predpokladu pre uzavretie zmluvného vzťahu. Jednotlivé služby sú poskytované zákazníkovi automaticky alebo na základe uplatnenia práva zákazníka na ich poskytnutie. Na základe dohody sa poskytujú uvedené služby za dohodnutú odplatu. Ak nedôjde k uzavretiu tejto dohody zákazník je oprávnený požiadať o poskytnutie jednotlivých služieb aj samostatne a ich cena sa riadi platným sadzobníkom poplatkov. Na základe dohody v zmysle čl. II. poskytol žalovaný žalobkyňi komplexný balíček služieb uvedených pod bodmi 1 až 9 tohto článku pozostávajúci z informácie o zostávajúcich záväzkoch, odkladu splatnosti splátok, informácie pred splatnosťou splátky, informácie o prijatí platby, vyhotovenia a zaslania kópie dokumentácie, zmeny zmluvy na podnet klienta, prepárovania platieb na príslušnú zmluvu, druhej upomienky zdarma, a podpory call centra a osobného stretnutia s viazaným finančným agentom. Zákazník sa zaväzuje, že za uzavretie dohody zaplatí mesačne poskytovateľovi odplatu vo výške 2,56 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi (č. I. 10-11 spisu).

10. V listine označenej ako „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXX“ zo dňa 30.10.2014 bol uvedený, okrem iných údajov, aj dátum splatnosti prvej splátky úveru: 01.12.2014 a dátum splatnosti poslednej splátky úveru 01.05.2018. Poplatok za poskytnutie úveru/revolvingu 114,-Eur a výška celkovej mesačnej platby na úhradu 62,31 Eur (istina 27,14 Eur + úroky 8,90 Eur), splátka podľa dohody o poskytnutí služieb 26,27 eur. Celková odplata za poskytnuté služby v zmysle Dohody o poskytovaní služieb 1.103,34 Eur (č. I. 38).

11. Žalobkyňa v rovnaký deň ako zmluvu o revolvingovom úvere dňa 29.10.2014 podpísala aj Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere (č. I. 35 spisu).

12. Predžalobnou upomienkou zo dňa 22.05.2017 vyzvala žalobkyňa žalovaného na vrátenie preplatku, ktorý má charakter bezdôvodného obohatenia do 3 dní od doručenia výzvy (č. I. 7 spisu).

13. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci súd vec právne posúdil podľa príslušných zákonných ustanovení:

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

Podľa § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>> a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>>,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>>,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>> za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>>,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>>,
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>> alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

14. Právny vzťah medzi zmluvnými stranami posúdil súd ako vzťah spotrebiteľský, na ktorý aplikoval citovanú právnu úpravu spotrebiteľského práva. Súd preto v súvislosti s rozhodovaním o žalobkyňou uplatnenom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia preveroval, či dojednané zmluvné podmienky v danom zmluvnom vzťahu vychádzajú z prijateľných zmluvných podmienok a či náležitosti uvedené

v zmluve, ktoré sú obligatórneho charakteru (§ 9 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy) sú v súlade so zákonom. Dospel pritom k jednoznačnému záveru, že úver poskytnutý žalovaným je potrebné posúdiť ako bezúročný a bez poplatkov z nižšie uvedených dôvodov.

15. V zmluve absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý bol v čase uzatvorenia Zmluvy obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, upravený v ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. V zmluve o revolvingovom úvere uzavretej medzi sporovými stranami nie je tento údaj obsiahnutý. Zmyslom uvedeného zákonného ustanovenia je, aby spotrebiteľ mal informáciu o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je nepochybné, že úmyslom zákonodarcu bolo osobitné zakotvenie požiadavky uvedenia presného termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Veriteľ samozrejme pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere o tomto presnom termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru mal vedomosť a bolo jeho zákonnou povinnosťou ho v zmluve uviesť týmto spôsobom. Okresný súd v tomto smere ďalej uvádza, že všetky obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadované zákonom musia byť obsiahnuté priamo v zmluve. Aktom, ktorým by boli dojednané náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, nie sú podľa názoru súdu ani zmluvné podmienky, či iné listiny tvoriace prílohu zmluvy. Preto tvrdenie žalobcu ohľadne obsahu podstatných náležitostí zmluvy v previazaných dokumentoch v podobe VOP, či oznámenia o schválení úveru, považoval súd za právne bezvýznamné. Obchodné podmienky majú slúžiť k tomu, aby nebolo nutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického alebo vysvetľujúceho charakteru; nesmú však slúžiť k tomu, aby v nich boli obsiahnuté dojednania predstavujúce podstatné náležitosti. Rovnako má okresný súd za to, že pre konštatovanie splnenia obligatórnej náležitosti vychádzajúc z právneho záveru o nutnosti zahrnutia obligatórnych náležitostí priamo do zmluvy, nepostačuje ani existencia oznámenia o schválení úveru. V danom prípade teda nepostačuje, že dátum konečnej splatnosti úveru je uvedený iba v Oznámení veriteľa o schválení úveru, ktoré ani nie je podpísané žalobkyňou (spotrebiteľkou). Oznámenie veriteľa o schválení úveru nie je dvojstranným právnym úkonom/zmluvou strán. Ide iba o jednostranný úkonom dodávateľa, ktorý je svojim charakterom pokračovaním v kontraktačnom procese, na ktorý úkon už však spotrebiteľ/žalobkyňa nereagovala a teda nemožno údaje v ňom uvedené považovať za údaje dosiahnuté dohodou.

16. Pokiaľ ide o dohodu o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.10.2014 súd dospel k záveru o jej absolútnej neplatnosti v súlade s § 3 ods. 1 a 39 Občianskeho zákonníka. Žalovaný nepreukázal vzhľadom na jej formulárový charakter, že táto dohoda o poskytnutí služby je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Dohoda o poskytnutí služby nemá samostatný predmet plnenia, ale má charakter vedľajšieho (doplnkového) zmluvného dojednania. S poukazom na uvedené nebolo možné stotožniť sa s argumentom žalovaného, že žalobkyňa sa s dohodou oboznámila a uzatvorila ju dobrovoľne. Je nepochybné, že dohoda o poskytovaní služieb je bezprostredne spojená so zmluvou o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu. Uvedené je zrejme tak z identického číselného označenia oboch zmlúv/dohôd (č. XXXXXXXXXXXX), zároveň bolo preukázané, že obe zmluvy boli podpísané súčasne v ten istý deň (30.10.2014). Dohoda o poskytovaní služieb tak nie je samostatnou zmluvou, pričom je zrejme, že musí nadväzovať na konkrétnu zmluvu o (spotrebiteľskom) úvere. Súvisiaca odmena tak nepredstavuje cenu hlavného predmetu plnenia nepodliehajúcu posúdeniu v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súčasne sa jedná o služby, ktorých hodnota je zjavne neprímeraná plneniam zo strany dodávateľa, navyše je takáto dohoda uzatváraná v čase, keď ani nie je zrejme, či dotknuté služby vôbec budú využité, hoci už bezprostredne v prvých splátkach sú hradené odmeny za dané služby. V konečnom dôsledku účelom dohôd o poskytovaní služieb je navýšiť odmenu/odplatu za poskytnutie úveru. Samozrejme, v prípade jej riadneho - zodpovedajúceho reálnemu úmyslu dodávateľa - zakomponovania do ukazovateľov úveru by bola výrazne navýšená nielen odplata získaná veriteľom, ale aj hodnoty RPMN (obdobne aj rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10CoCsp/14/2020). Okresný súd odplatu za poskytnutie služby v celkovej výške 1.103,34 Eur pri dohode považoval vzhľadom na výšku poskytnutého úveru za neprímerane vysokú. Dohodu, ktorá oprávňovala žalovaného na takéto neprímerané vysoké odplaty okresný súd vyhodnotil ako neprijateľné, v rozpore s dobrými mravmi a absolútne neplatnú. Vopred pripravenými dohodami, ktorých obsah žalobkyňa nemohla ovplyvniť, resp. meniť, si žalobkyňa zhoršila ako spotrebiteľ svoje zmluvné postavenie, s tým, že platila za služby, ktoré jej žalovaný pri uzatváraní dohôd neposkytol, resp. platila za služby, ktoré v budúcnosti ani nemusela využiť, resp. v čase poskytnutia úveru a uzavretia predmetnej dohody nebolo žalobkyňou zrejme, či takúto službu vôbec reálne využije. Pokiaľ dohoda o poskytovaní služby boli ako samostatné listiny, ešte neznamená, že ide o individuálne dojednanie. Napokon v konaní nebolo

preukázané, či žalobkyňa balíček služieb poskytnutých predmetnými dohodami skutočne aj využila, napriek tvrdeniu, že niektoré sa poskytujú automaticky. Pokiaľ nebolo v konaní preukázané, že žalovaný v súlade s dohodami o poskytnutí služieb žalobkyni plnil, resp. nebolo preukázané vzájomné plnenie medzi stranami sporu neprichádza do úvahy ani aplikácia § 457 Občianskeho zákonníka. Navyše súd poukazuje na čl. 1 bodu dohôd, podľa ktorého žalobkyňa mala právo zrušiť alebo pozastaviť písomnou formou poskytovanie jednotlivých služieb, avšak tým nie je dotknutá povinnosť uhradiť odplatu, ktorý okresný súd považuje za rozporný s dobrými mravmi.

17. V tejto súvislosti súd dodáva, že odplata za doplnkové služby mala byť jednoznačne zahrnutá do celkových nákladov úveru v súlade s § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Nezahrnutie tejto odplaty do celkových nákladov ovplyvnilo aj správnosť údajov skutočnej RPMN, pretože ak by bola odplata zahrnutá do celkových nákladov, celková výška RPMN by bola oveľa vyššia ako bola prezentovaná. Zároveň možno považovať prax žalovaného, ktorý oddelil zmluvu o úvere od dohody o poskytovaní služieb, čím došlo k uvedeniu nesprávnej výšky celkových nákladov, a tým pádom aj nesprávnej výšky RPMN za nekalú obchodnú prax. Aj z dôvodu nesprávnej výšky celkových nákladov a tým pádom aj nesprávnej výšky RPMN je poskytnutý úver jednoznačne bezúročný a bez poplatkov.

18. Len na okraj súd uvádza, že žalobkyňou tvrdý dôvod bezúročnosti pre neuviedenie splátok istiny úrokov a poplatkov už bol judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyvrátený. Rovnako tak tvrdenie žalobkyne, že žalovaný vopred žalobkyňu neinformoval pred uzatvorením zmluvy prostredníctvom formuláru obsahujúceho Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a k zmluve pripojil nepodpísané zmluvné dojednania, do ktorých inkorporoval doložky o zmluvnej pokute a prehlásenie, že uvedený formulár obdržala, bolo vyvrátené žalovaným, ktorý súdu predložil uvedený formulár podpísaný žalobkyňou.

19. Keďže ku konštatovaniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru súd pristúpi v prípade, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje čo i len jedna z obligatórnych náležitostí vyžadovaných zákonom o spotrebiteľských úveroch, súd sa už ďalšími vytykanými nedostatkami predmetnej zmluvy nezaoberal.

20. Žalobkyňa tým, že „preplatila“ poskytnutý spotrebiteľský úver o hodnotu istiny, ktorú s poukazom na konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť bola povinná žalovanému ako veriteľovi vrátiť, plnila de facto bez právneho dôvodu, úmerne k čomu došlo na strane žalovaného (veriteľa) k bezdôvodnému obohateniu. K uvedenej problematike sa vyjadril napr. aj Ústavný súd v náleze sp. zn. III. ÚS 43/2020 zo dňa 12.05.2020, v zmysle ktorého bezúročnosť úveru nastupujúca ako ex lege dôsledok porušenia konkrétnych ustanovení zákona o spotrebiteľskom úvere, má v prípade spotrebiteľovho plnenia nad rámec požičanej istiny ten následok, že na strane prijímajúceho veriteľa vzniká bezdôvodné obohatenie.

21. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru súd konštatuje, že povinnosťou žalobkyne bolo zaplatiť žalovanému len istinu úveru, ktorá jej bola reálne poskytnutá, a to sumu 1.026,- Eur (keďže od sumy 1.140,-Eur bola žalobkyni odpočítaná suma 114,-Eur ako poplatok za poskytnutie úveru), pričom platby uhradené žalobkyňou nad rámec istiny predstavujú bezdôvodné obohatenie zo strany žalovaného.

22. Podľa nesporného tvrdenia žalobkyne zaplatila žalovanému celkovo sumu 1.682,37, teda o 656,37 Eur viac ako jej bolo poskytnuté. Žalovaný tvrdí skutočnosti ohľadne zrealizovaných platieb zo strany žalobkyne žiadnym spôsobom nerozporoval, preto ich súd považoval za nesporné a sumu 656,37 Eur vyhodnotil ako plnenie bez právneho dôvodu podľa § 451 Občianskeho zákonníka.

23. Súd zároveň priznal žalobkyni aj úroky z omeškania v uplatnenej výške 5% zo sumy 656,37 Eur odo dňa podania žaloby, ktorá bola podaná dňa 25.05.2017, teda odo dňa kedy žalovanému určila žalobkyňa lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Výška úrokov z omeškania zodpovedá ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. K prvému dňu omeškania výška základnej úrokovej sadzby ECB činila 0,00 % a po pričítaní 5 percentuálnych bodov úroky z omeškania predstavujú výšku 5,00 % ročne.

24. Za nedôvodnú považoval súd námietku miestnej nepríslušnosti vznesenej žalovaným. V danom prípade išlo jednoznačne o spotrebiteľský spor, keďže bezdôvodné obohatenie súd posudzoval v kontexte uzavretej spotrebiteľskej úverovej zmluvy, ako dôsledok porušenia konkrétnych ustanovení

zákona o spotrebiteľskom úvere a plnenie spotrebiteľa nad rámec požičanej istiny. Žalobkyňa bola spotrebiteľkou, preto bol na prejednanie veci miestne príslušný Okresný súd Žilina podľa § 19 písm. d) CSP.

25. Podľa § 255 ods. 1 z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, keď žalobkyni ako plne úspešnej strane sporu priznal náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

28. O samotnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.